

Illustreret Tidende

Nr. 637.

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 10. December 1871.

2 Kdr. Fjerdingaaret.

13de Bind.

Indhold.

Etatsraad C. F. Tietgen. — Det nye engelske Taarnskib „Glatton“. — Wladiwostock, af C. L. Madsen. — Gademusikanter i New York. — Bavnens, en Fortælling af Ivar Ring. (Fortsat.) — Literatur. — Franske Moder.

Tillæg: Det kongelige Theater: „Examensfeber“. — Meddelelser af blandet Indhold. — Bekjendtgjørelser.

Etatsraad C. F. Tietgen.

Et halvt Aarhundrede efter at Ørsted ved Elektromagnetismens Opdagelse havde banet Veien for de elektriske Telegrafer, forlod, som bekjendt, en af vore Orlogsmænd Hjemmet for at lede Iværksættelsen af det Foretagende, der nu har knyttet Europa til China, og som, navnlig henseet til Afstanden fra Moderlandet og de ukjendte Forhold, under hvilke der skulde arbeides, var et værdigt Sidestykke til vort Aarhundredes største Værker paa Samkvemets Omraade: den transatlantiske Telegraf, Suezcanalen og Gjennembrydningen af Mont-Cenis. Ligesom Spiren til Ordets lydløse og lynsnare Flugt fra Sted til Sted var lagt af en dansk Mand, saaledes var det ogsaa forbeholdt en af vore Landsmænd at give Opfindelsen en af dens største og dristigste Anvendelser.

Efterhaanden som vort lille Land er blevet saa indknuget og sammentrængt, at det næsten tager sig ud som en tilfældig Piet paa Europas Kort, er der hos Mange iblandt os opstaaet en ængstelig Følelse af Usikkerhed, en ligefrem Frygt for, at denne lille Plot lidt efter lidt kan blive saa overseet, at den næsten ubemærket smelter sammen med det mægtige Legeme, der omgiver den mod Syd. En saadan Frygt kunde ogsaa være berettiget, naar vor Villieskraft og vor Virkeevne vare blevne beskaarne i samme Forhold som vort Land; men saalænge vi kunne fremvise Opdagelser som Ørstedes, og saalænge disse afføde Børn som den chinesiske Telegraf, ere vi berettigede til en Plads blandt Stormagterne paa Aandens og Virkeevnens Omraade, og vi sikre os derved en Erkjendelse af vor Livsberettigelse, som gaar langt ud over Fædrelandets snevre Grændser. Det er navnlig i denne Retning, at enhver større Opdagelse, enhver større Gjerning, der udgaaer herhjemme fra, faaer et Værd og en Betydning, hvorved de, hvem den skyldes, stilles iblandt dem, »der have øvet større

Daad«, og der, som saadanne, bør være nøiere kjendte af deres Medborgere, endnu forinden Døden har adlet dem til et Eftermæle. Etatsraad C. F. Tietgen er den, som i den voxende Række af sine Foretagender har skabt Telegraf forbindelsen imellem Europa og China, og om det end var hans eneste Værk, vilde dette paalægge os den Pligt, at forestille ham for vore Læsere.

Tietgens fremragende Plads iblandt os som Finants- og Forretningsmand stammer fra Privatbankens Oprettelse. Man vil erindre, at en Samling af større Pengemænd i Begyndelsen af 1857 havde udvirket Tilladelse til Oprettelsen af en Privatbank i Kjøbenhavn, og dette Foretagende var lige ved at sættes i Værk, da truende Skyer viste sig paa den finansielle Himmel. Det var for de Indviende let at spaae, at en af de Handelen og Omsætningen ødelæggende Orkaner, en Pengekrise, var i Anmarche, men Stifterne vege dog ikke tilbage derfor. De vare

bestemte paa at gennemføre det begyndte Værk, hvis Opgivelse ikke i uvæsentlig Grad vilde have bidraget til at svække den almindelige og navnlig under saadanne Forhold nødvendige Tillid. Hvad det derfor først og fremmest kom an paa, var at finde en Mand, som med de fornødne Kundskaber forenede Mod til under saa faretruende Forhold, som de, der vare ivente, at paatage sig Ledelsen af Forretningen. Man saae sig om og spurgte sig for; men en Mand bliver som oftest vanskeligt at finde, netop naar der er allermost Brug for ham. Efter flere forgjeves Forsøg i denne Retning lød med Eet Navnet Tietgen for de Søgendes Øren. — Tietgen? Hvem var han? Hvor kom han fra? Hvad havde han udrettet? Hvad der herpaa er bleven svaret, vide vi ikke saa nøie, men de to første Spørgsmaal kunde i ethvert Tilfælde have fremkaldt følgende Svar.

Carl Frederik Tietgen er født i Odense den 19de Marts 1829. I sit fjortende Aar forlod han Odense Realskole for at gaac i Handelslære hos Raadmand Jürgensen, der dengang var Byens største Manufacturhandler. Efter udstaaet Læretid fik han Plads hos Handelshuset Hald & Rahr i Manchester, for hvilket han reiste i flere Aar, og endelig etablerede han sig i 1855 her i Kjøbenhavn, dels som Agent for det nysnævnte Firma, dels som dets Associé i en ikke ubetydelig Udførselsforretning.

Slig en Fortid kunde jo Mange opvise Magen til, og saa var han dengang kun 28 Aar gammel. Man kunde i første Øieblik slet ikke forstaae, hvorledes en saadan Candidat var kommet paa Tale; men da det efterhaanden kom frem, at han under sit Ophold i England havde gjort Bankvæsenet til et særligt Studium, og det desuden oplystes, at han umiddelbart efter sin Ankomst til Kjøbenhavn havde været Sjælen i det Foretagende, der senere har bragt saa Meget ud af Kryolithbruddene i Grønland, fattede man den »dristige Tanke«, at sætte sig i Forbindelse med ham, og han fik, efter en forudgaaet Samtale med Stifternes Formand, paa hvem han efter Sigende strax skal have gjort et meget gunstigt Indtryk, en Indbydelse til en Sammenkomst med den paatænkte Banks Stiftere. Han mødte, og det maa vel under Forhandlingerne have viist sig, at den unge Handlende havde haft Udbytte af sine Bankstudier; thi han blev efter Mødet

Etatsraad C. F. Tietgen, C. af D. og D. Al. pp.